

Griffinummer 3215 /2021
Datum van uitspraak 04 OKTOBER 2021
Notitienummer parket Rolnummer 21D001618

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDEN

3808 1. geboren te op
ingeschreven te) , van Belgische
,v.
nationaliteit, RRN:

3809 2. geboren te of
ingeschreven te v.
) /an Belgische nationaliteit, RRN:

⇒ Ter terechtzitting van 06 september 2021 beiden in persoon
aanwezig, bijgestaan door mr. loco mr.
advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk het terrein gewoonlijk te hebben gebruikt als opslagplaats voor allerlei materiaal, materieel en afval in functie van aannemersactiviteiten,

op een perceel gelegen te _____, in
 eigendom toebehorend aan _____ geboren te _____ op
 en _____ geboren te _____ op _____ beiden
 samenwonende te _____ in_____evolge akte van aankoop dd.
 29/11/2011, verleden voor notaris _____ te _____ en het perceel gelegen te
 in eigendom toebehorend
 aan _____ geboren te _____ of _____ en
 geboren te _____ op _____ beiden samenwonende te _____
 _____ in_____evolge akte van aankoop dd. 29/11/2011, verleden voor notaris
 te _____

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

te _____ in de periode van 1 december 2017 tot en met 3 april 2018 (zie stukken 2-4, 6-7, 9, 28-29, 31, 39, 103 -104, 108-118)
 door _____

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° en art. 6.1.1 al 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

B optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning met verzwarende omstandigheden

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk diverse containers te hebben geplaatst, waarin allerlei materiaal en afval wordt gestockeerd, en een kantoorruimte werd geïnstalleerd,

|

op een perceel gelegen te _____, in
 eigendom toebehorend aan _____ geboren te _____ op
 en _____ geboren te _____ op _____ beiden
 samenwonende te _____ ingevolge akte van aankoop dd.
 29/11/2011, verleden voor notaris _____ te _____ en het perceel gelegen te
 in eigendom toebehorend
 aan _____ geboren te _____ op _____ en
 geboren te _____ op _____ beiden samenwonende te
 ingevolge akte van aankoop dd. 29/11/2011, verleden voor notaris
 te _____

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

met de omstandigheid dat het in artikel 6.2.1. lid 1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vermelde misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of een andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of een persoon die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep.

(art. 6.2.1. lid 2 en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening)

Te _____ in de periode van 1 december 2017 tot en met 3 april 2018 (zie stukken 2-4, 6-7, 9, 28-29, 31, 39, 103 -104, 108-118)
 door _____

Feiten voor 01/03/2018 strafbaar gesteld door art. 6.1.1 al 1-1° en art. 6.1.1 al 2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven in het bevoegde kantoor Rechtszekerheid.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 6 september 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

|

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

Op 27 maart 2018 maakte [naam] er melding van dat zij last ondervond van een container geplaatst naast haar appartementswoning. Naast het appartement woonde de familie [naam] is dakwerker en in zijn privéwoning is ook zijn bedrijf gevestigd.

Voor het plaatsen van de container was geen vergunning uitgereikt.

Op 23 april 2018 werd een onderzoek ter plaatse gedaan. Aan de achterzijde van de woning bevond zich een opslagplaats voor de zaak. Er lagen materialen, stellingen, europaletten en voertuigen. Aan de rechterzijde van het terrein stonden twee gesloten containers op elkaar. De bovenste container was bereikbaar met een trap en was ingericht als kantoor. Van op het platform van de bovenste container kon mits wat moeite binnengekeken worden in het appartement van de klaagster.

Achteraan in het midden van het terrein stond een loods die fungeerde als opslagplaats. Voor de loods stonden twee containers gestapeld. Dit was een stockageplaats voor materialen.

[naam] verklaarde dat het de bedoeling was om de bestaande loods uit te breiden zodat de containers op termijn konden verdwijnen. Ze wist niet dat er vergunningen nodig waren voor de containers. Ze zou een vergunning aanvragen.

Op 1 oktober 2018 was er nog geen vergunningsaanvraag ingediend.

Op 3 december 2018 werden beklaagden verhoord. [naam] verklaarde dat hij plaats tekort had en daarom rond de paasvakantie 2018 twee containers was gaan halen. Dit zijn verplaatsbare containers die dienen om gerief op te halen. Hij gebruikt deze regelmatig. Hij had de nieuwe containers geplaatst boven op de containers die hij al had. De eerste kocht hij ongeveer een jaar geleden en de tweede kort erna. Het was de bedoeling om de loods uit te breiden. Voor hem waren deze vier containers geen constructies. Hij dacht dus dat er geen vergunning nodig was. Hij had reeds een architect aangesteld maar er was nog niets concreet.

Op 19 maart 2019 was er nog geen vergunning aangevraagd.

Op 9 september 2019 werd [naam] nogmaals verhoord. Hij verklaarde dat er al twee containers weg waren. Er werd nog geen regularisatieaanvraag ingediend.

Op 29 oktober 2019 werd er een melding gedaan door [naam] aangaande een ingedeelde activiteit of inrichting omvattende: *'opslag van materiaal en werkplaats voor voertuigen'*. Bij besluit van het college van 18 november 2019 werd hiervan akte genomen.

De burgemeester van de gemeente [naam] vordert het herstel in oorspronkelijke staat en de staking van het strijdige gebruik onder verbeurte van een dwangsom van 50 euro per dag overtreding. Dit impliceert: *'de staking van het gebruik van het perceel als stockageruimte met containers, boogloodsen en allerhande materialen in het kader van de aannemersactiviteiten'*. De herstellvordering verkreeg (na de verstrekte toelichting door [naam]) een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering.

Artikel 4.1.1, 3° VCRO definieert een constructie als volgt: *'een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding, al dan niet bestaande uit duurzame materialen, in de grond ingebouwd, aan de grond bevestigd of op de grond steunend omwille van de stabiliteit, en bestemd om ter plaatse te blijven staan of liggen, ook al kan het goed uit elkaar genomen worden, verplaatst worden, of is het goed volledig ondergronds'*. Hieruit volgt dat ook de plaatsing van een verplaatsbare container vergunningsplichtig wordt wanneer de container bestemd is om te blijven staan. Anders dan beklagden voorhouden, is de rechtbank van oordeel dat het wel degelijk de bedoeling was van beklagden om een aantal containers te laten staan, namelijk de containers die ingericht werden als bureau en de containers die dienstdeden als opslagruimte in afwachting van de uitbreiding van de loods. Dit blijkt uit de foto's in het strafdossier waarop te zien is dat deze containers gestapeld waren, een bovenste container te bereiken was met een trap, een container was ingericht met opbergkastjes, bureel, vergadertafel, frigo en koffiezet, de containers zo met materiaal omgeven waren dat van een toevallige of kortstondige plaatsing geen sprake kon zijn en de verklaringen van beklagden in 2018. Dat het niet de bedoeling was van beklagden om de containers voor altijd te laten staan en ook het geven dat beklagden nadat ze over de vergunningsplicht geïnformeerd werden er reeds twee zouden weggedaan hebben, doet de rechtbank niet twifelen over de intentie van beklagden om de containers initieel te laten staan voor een geruime tijd en ze als een uitbreiding van de loods te gebruiken. Ook nadat beklagden erover werden geïnformeerd dat deze containers vergunningsplichtige constructies waren, vroegen zij geen regularisatievergunning aan.

Voor eerste beklagde is ook de voorziene verzwarende omstandigheid voorhanden: hij voerde als zaakvoerder van een aannemersbedrijf, dit is als professional, de werken uit en gebruikte het perceel gewoonlijk voor de opslag van materiaal en materieel in het belang van de

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklagden overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklagden stoorden zich duidelijk niet aan de stedenbouwkundige vergunningsplicht.

Beklagden richtten verschillende constructies op zonder vergunning en gebruikten hun perceel in woongebied voor de opslag van allerlei in functie van het aannemersbedrijf.

Het gestapeld materiaal, materieel en afval en de diverse containers, waaronder twee die op elkaar werden geplaatst, gaven het terrein een slordige aanblik, wat visueel storend was ter plaatse. De achtertuin werd onoordeelkundig ingericht en het geheel was naar ruimtegebruik onaanvaardbaar.

Beklaagden plaatsten daarmee hun eigenbelang en profijt boven het belang van een goede ruimtelijke ordening. Beklaagden konden bovendien daardoor aan het aannemersbedrijf op illegale wijze een economisch voordeel verschaffen dat degenen die de regelgeving inzake ruimtelijke ordening correct naleven niet konden bekomen. Beklaagden waren reeds lange tijd op de hoogte van de inbreuken maar regulariseerden niet.

3.

Wat de straftoemeting betreft, stellen beklagden dat de redelijke termijn voor de duur van een strafproces werd overschreden. Zij verzochten ondergeschikt om enkel de eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken.

De rechtbank oordeelt onaantastbaar of de redelijke termijn binnen dewelke een vervolgte persoon het recht heeft dat zijn zaak wordt berecht, is overschreden; zij beoordeelt dit over de hele duur van de rechtspleging en neemt daartoe de concrete omstandigheden van de zaak in aanmerking, zoals de complexiteit van de zaak, de houding van de vervolgte persoon en de houding van de gerechtelijke overheid. De gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn moeten worden onderzocht, enerzijds uit het oogpunt van de bewijsvoering, en anderzijds uit het oogpunt van de straf.

De feiten waarvoor beklagden thans worden veroordeeld vonden plaats in de periode van 1 december 2017 tot en met 3 april 2018, hetzij bijna vier jaar voor deze uitspraak. Beklaagden werden op 3 december 2018 verhoord. Vanaf dat ogenblik werden zij bijgevolg verontrust omtrent de feiten en dienden zij zich hierop te verdedigen. Daarna kregen beklagden geruime tijd om zich te regulariseren, wat zij de diensten ook beloofden te doen. Pas op 29 oktober 2019 deden beklagden een melding die echter niet voldoende was op stedenbouwkundig vlak. Op 13 mei 2020 vroeg de herstellende overheid advies aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. Op 7 juli 2020 formuleerde de Hoge Raad zijn advies. Op 15 januari 2021 gaf de procureur bevel tot dagvaarding. De zaak werd ingeleid op de zitting van 12 april 2021 waarop op vraag van beklagden conclusietermijnen werden bepaald.

Ondanks de tijd die verstreken is sinds de feiten kan de rechtbank geen lange stilstanden in het onderzoek of in de behandeling voor de rechtbank opmerken waarvan beklagden niet de oorzaak zijn. De redelijke termijn voor de duur van een strafproces werd niet overschreden.

4.

Eerste beklagde is 48 jaar oud en werd reeds dertien maal veroordeeld wegens verkeersinbreuken. Daarnaast liep hij zes correctionele veroordelingen op voor diefstal, helling, opzettelijke slagen en een sociaalrechtelijke inbreuk. Beklaagde komt nog in aanmerking voor de gunst van het gewoon uitstel.

Tweede beklagde is 42 jaar oud en werd éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagden gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdecimen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van _____ en _____,

OP STRAFGEBIED

1.

De rechtbank:

- verklaart eerste beklagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B, met inbegrip van de verzwarende omstandigheid;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt eerste beklagde voor deze feiten samen tot een **GELDBOETE** van **16.000,00 EURO**, zijnde een geldboete van **2.000,00 EURO**, verhoogd met 70 opdecimen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens eerste beklagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 3 maanden;

- verleent eerste beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete voor een periode van 3 jaar.
- wijst eerste beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van eerste beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- legt eerste beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt eerste beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

* * *

2. _____

De rechtbank:

- verklaart tweede beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B met uitzondering van de verzwarende omstandigheid;
- **VERLEENT** tweede beklaagde de gunst van de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling **gedurende een termijn van 3 jaar**.

|

en laatste blad

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **VIER OKTOBER TWEEDEUZEND EENENTWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van Eerste substituut Procureur des Konings,
Met bijstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **06 OKT. 2021**
De griffier-hoofd van dienst,

griffier-hoofd van dienst

